

ného organizačního předpisu (věst. čsl. četnictva č. 1/1919) v hodnosti okresního strážmistra a četnického inspektora II. tř., tedy doba od 17. července 1902 do odchodu z činné služby dne 1. listopadu 1919 17 r., 2 m., 14 d., jednak doba válečných roků 1914 až 1919 započtená podle § 7 č. 2 zák. č. 186/20 3 r., celkem 20 r., 3 m., 14 d., z níž žal. úřad, jak výslovně v odvodním spise svém potvrzuje, při určení pensijní základny st-logy vycházel.

Že by započítatelná (započtená) doba služební st-lova v poměru četnického důstojníka byla vyšší, než právě uvedeno, stížnost netvrdí a ze správních spisů se nepodává. Dovozuje-li stížnost nárok na vyšší pensijní základnu z celkové služební doby st-lovy v četnictvu, přehlíží, že doba, kterou st-l skutečně strávil ve službách četnictva od 12. prosince 1885 před svým jmenováním okresním strážmistrem, t. j. do 17. července 1902, jednak jako četník na zkoušku, jednak jako gážista bez hodn. tř. (závodčí tit. strážmistr), jest službou v jiném služebním poměru, než ve kterém byl v den skončení činné služby, nikoli v poměru četnického důstojníka, a nelze tudíž k této služební době podle § 5 zák. č. 70/30 a §§ 13 odst. 2 a 4, pak 50 vl. nař. č. 96/30 při určení pensijní základny důstojníka přihlížeti. Nemá tedy stanovisko stížnosti opory v zákoně.

Z toho vyplývá, že když žal. úřad na podkladě shora zmíněné služební doby st-lovy ve služebním poměru četnického důstojníka započítatelné (započtené) a se zřetelem na jeho hodnost jako výkonného nadporučíka X. hodn. tř. II. postupové skupiny ve smyslu § 6 zák. č. 186/20 určil podle § 13 odst. 1 písm. a) pensijní základnu v 8. platové stupnici zák. č. 103/26 (§§ 124, 103) a podle šesti postupových lhůt tříletých potřebných k vyčerpání zmíněné služební doby (§§ 126, 107, 15 plat. zák.) stanovil výslužné podle stupně e) 17.400 Kč se dvěma náslužnými přídávky po 1.500 Kč a podle § 51 vl. nař. s četnickým přídávkem 2.100 Kč, celkem 22.500 Kč, tedy nižší než byly dosavadní st-logy odpočívne požitky v celkové částce 23.174 Kč 40 h, a vyrovnal proto podle § 6 odst. 2 zák. č. 70/30 rozdíl přídávkem ve výši onoho rozdílu, kterýžto přírůstek není však, jak stížnost mylně má za to, částí dalšího náslužného přídávku, nýbrž přídávkem samostatným, zavedeným teprve zákonem č. 70/30 — jest postup jeho v souhlasu se zákonem.

Protože předpisy zák. č. 103/26 o převodu četnických důstojníků do nových platů byly, jak shora uvedeno, v zásadě převzaty i do vl. nař. č. 96/30 pro určení pensijní základny podle zák. č. 70/30, podle nichž žal. úřad postupoval, nemůže st-l býti zkrácen ani v poměru k četnickému důstojníku stejných jinak poměrů a stejné započítatelné (započtené) doby služební, rozhodné podle § 197 plat. zák. pro platový převod, který však byl pensionován teprve za účinnosti plat. zák.

Č. 10.608.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í: * Pro posouzení krácení stálých služebních požitků ve smyslu § 8 odst. 3 zákona č. 286/1924 Sb. jest roz-

hodným jen souhrn stálých aktivních požitků ve smyslu § 24 téhož zák., resp. § 196 plat. zák. (č. 103/1926 Sb.), nikoliv jednotlivé jejich složky v těchto §§ uvedené.

(Nález ze dne 12. června 1933 č. 10.606/31.)

Věc: Jakub B. v Praze proti ministerstvu vnitra o služební požitky.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-l byl jakožto četnický strážmistr k 1. lednu 1926 převeden dekretem zem. četnického velitelství pro Čechy ze 13. srpna 1926 do platů podle zák. č. 103/26 a přiznáno mu služné III. platové stupnice 5. stupně ročních 10.404 Kč, činovné 1.824 Kč, četnický přídavek 480 Kč, výchovné 2.100 Kč, přídavek na děti 900 Kč a doplňovací přídavek 900 Kč, celkem 16.608 Kč s postupovou lhůtou k 1. lednu 1929.

Výnosem min. vnitra ze 3. února 1926 bylo uloženo zem. četnickému velitelství pro Čechy, aby upozornilo příslušníky svého obvodu, že ve stavu uniformované stráže bezpečnosti v Praze má býti obsazen větší počet míst gážistů mimo hodn. třídy podle ustanovení § 8 zák. č. 286/24 a podotklo, že ti četnickí gážisté mimo hodn. tř., kteří na přeložení reflektují, mohou své žádosti předložit min. vnitra služebním postupem. Odvoláváje se na tento výnos žádal st-l podáním z 28. června 1926 »o dodatečné přeložení podle ustanovení § 8 zák. č. 286/24 do sboru uniformované stráže bezpečnosti v Praze«. Na základě žádosti té, která byla výnosem min. vnitra ze 13. srpna 1926 postoupena prostřednictvím zsp-é k dalšímu opatření policejnímu ředitelství v Praze se sdělením, že proti propuštění žadatele ze stavu četnictva není námitek, byl st-l dekretem policejního presidenta v Praze ze 7. září 1926 jmenován definitivním nadstrážníkem u sboru uniformované stráže bezpečnosti v Praze s platností od 1. října 1926 s tím, že o poukazu jeho služebních požitků bude vyrozuměn později zvláštním dekretem. St-l pak nastoupil službu v Praze dne 1. října 1926.

Po prozatímních úpravách služebních platů st-lových ode dne jeho převzetí od četnictva k uniformované stráži bezpečnosti sdělil posléze zem. úřad výnosem ze 7. ledna 1929 toto: »Min. vnitra po dohodě s min. fin. započítlo Vám na základě ustanovení odst. 3 § 142 zák. č. 103/26 (platový zákon) výnosem ze 6. listopadu 1928 ke dni Vašeho převzetí do státní policejní služby, t. j. ke dni 1. října 1926 pro zvýšení služného dobu celkem 12 roků, 9 měsíců. Vzhledem k této započtené době vyměřuje Vám zem. úřad podle §§ 27 a 193 plat. zák. ke dni 1. října 1926 služné II. platové stupnice 5. stupně ročně 9.300 Kč a doplňovací přídavek ženatých ročně 600 Kč. Uvedené služné se zvyšuje podle §§ 31 a 141 plat. zák. dnem 1. ledna 1929 na služné II. platové stupnice 6. stupně ročně 10.056 Kč, vyhovíte-li zákonným podmínkám. Doplňovací přídavek vyměřuje se Vám podle odst. 5 § 193 plat. zák. od 1. ledna 1929 obnosem ročně 444 Kč«

Proti tomuto výměru vzněsl st-l námitky, jež odůvodňoval tím, že byl touto úpravou zkrácen na služném proti služnému, které měl u četnictva. O nich rozhodl zem. úřad výměrem z 19. března 1929, nevyho-

vuje jim z těchto důvodů: »Podle odst. 3 § 8 zák. č. 286/24 nesmí býti zaměstnanec následkem nového použití zkrácen na svých stálých požitcích (t. j. stálém příjmu) Váš stálý příjem u četnictva obnášel podle dekretu zem. četnického velitelství pro Čechy z 13. srpna 1926 ke dni Vašeho převzetí ke stráži bezpečnosti, t. j. ke dni 1. října 1926, celkem 16.608 Kč ročně. Váš nynější stálý příjem po shora uvedené úpravě činí ke dni převzetí ročně: služné 9.300 Kč, činovné 3.000 Kč, výchovné 2.100 Kč, doplňovací přídavek ženatých 600 Kč, strážní přídavek 1.800 Kč, celkem ročně 16.800 Kč. Tento příjem převyšuje stálý příjem, který jste měl u četnictva a nejste tedy na něm zkrácen. K námitce, že Vaše služné nynější jest nižší, než bylo Vaše služné u četnictva, nelze přihlížeti, poněvadž shora citované zákonné ustanovení vyžaduje, aby zaměstnanec nebyl následkem nového použití zkrácen na svých stálých požitcích (příjmu), nikoli též na služném, tedy některé složce stálých požitků (stálého příjmu) . . .«.

Odvolání st-lovu mín. vnitra nař. rozhodnutím nevyhovělo z důvodů rozhodnutí zem. úřadu.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami: — — —

Stížnost namítá, že ač st-lův přestup k uniformované stráži bezpečnosti byl proveden na základě § 8 zák. č. 286/24, podle jehož odst. 3 nesmí býti zaměstnanec následkem nového služebního použití zkrácen ve svém služebním postavení a svých stálých služebních požitcích, uvedených v § 24, a ač st-l byl zkrácen tím, že byl zařazen do služného II. platové stupnice 5. stupně ročních 9.300 Kč (u četnictva měl v III. platové stupnici 5. stupni 10.404 Kč), s činovným 3.000 Kč (ač jako četnický strážmistr v Praze měl by nárok na 3.300 Kč, což je směrodatné, nikoli činovné, které měl v E. ročních 1.824 Kč) a doplňovací přídavek ženatých u policie stanoven na 600 Kč, (kdežto u četnictva měl 900 Kč), — neuznal žal. úřad tohoto zkrácení, bera v úvahu pouze součet příjmů st-lových u četnictva a součet příjmů u policie.

Maje se zabývatí touto námitkou, musel nss předem konstatovati, že tak jako stížnost, vychází i nař. rozhodnutí z předpokladu, že se převzetí st-le od četnictva ke sboru uniformované stráže bezpečnosti stalo podle § 8 zák. č. 286/24, neboť žal. úřad, zamítaje st-lovo odvolání a přejímaje důvody rozhodnutí první stolice, opřel se o důvod, že st-l podle odst. 3 tohoto § nebyl zkrácen. Nemohl proto nss podrobiti své kognici otázku nadhozenou žal. úřadem teprve v jeho odvodním spisu, zda st-l měl vůbec nárok na dobrodiní § 8 odst. 3 cit. zák. vzhledem k tomu, že nebyl k uniformované stráži bezpečnosti přeložen z moci úřadu, nýbrž na svou žádost, neboť touto otázkou se nař. rozhodnutí nezabývalo a o nedostatek právního nároku st-lova zamítavý výrok svůj neopřelo. Přes to neshledal však nss námitku stížnosti důvodnou.

Zákon č. 286/24 o úsporných opatřeních ve veřejné správě normuje v § 8 odst. 1 a 2 případy, kdy zaměstnanec jest povinen k příkazu konati službu (práci) i v jiném, stejném neb nižším služebním odvětví svého neb jiného pracovního oboru (resortu), resp., že stejně může býti přeložen na jakékoli místo ve svém neb jiném služebním odvětví svého neb jiného oboru, a v odst. 3 praví: »Následkem nového služebního použití nesmí býti zaměstnanec zkrácen ve svém služebním postavení

a svých stálých požitcích». Co jest rozuměti stálými aktivními požitky, stanoví pak § 24; na místo požitků tam uvedených nastoupily však od účinnosti plat. zák. služební příjmy tímto zákonem stanovené (srv. § 196 plat. zák.).

Již ze znění odst. 3 § 8 zák. č. 286/24 a z úsporné jeho tendence vyplývá, že používaje povšechně hromadného pojmu »stálých požitků« měl zákon na zřeteli souhrn (celek) těchto stálých požitků, nikoli jednotlivé z nich, jinak byl by přesněji vyjádřil, že zaměstnanec nesmí býti zkrácen »v žádném ze stálých požitků«, nebo »v jednotlivém stálém požitku«, či podobně. Odporoval by též úsporné tendenci zák. výklad, že zkrácením stálých požitků rozuměti dlužno i snížení jednotlivého z nich, třeba souhrn nových požitků převyšoval celkový součet dřívějších. Jest tedy pro posouzení zkrácení stálých služebních požitků ve smyslu § 8 odst. 3 zák. č. 286/24 rozhodným souhrn stálých aktivních požitků ve smyslu § 24 zák. cit., resp. § 196 plat. zák. č. 103/26, nikoli jejich složky v těchto §§ uvedené. Mimo to vylučuje-li zákon zkrácení stálých požitků následkem nového použití, naznačuje tím jasně, že chce chrániti výši dosavadních skutečných stálých příjmů, tedy nikoli požitků ideálních, které by zaměstnanec měl na př. v dosavadním služebním postavení, kdyby byl ve služebním místě svého nového použití.

V daném případě není sporu o tom, že celkové stálé požitky st-le (služné, činovné, četnický přídavek, výchovné, přídavek na děti a doplňovací přídavek) v dřívějším jeho služebním postavení jako četnického strážmistra v E. činily 16.608 Kč, kdežto po převzetí jeho k uniformované strážci bezpečnosti v Praze jakožto policejního nadstrážníka činí jeho stálé služební příjmy k témuž dni převzetí, t. j. k 1. říjnu 1926, celkem 16.800 Kč. Nenastalo tudíž zkrácení st-lových stálých požitků ve smyslu cit. odst. 3 § 8 zák. č. 286/24. Že by byl st-l zkrácen na svém služebním postavení, stížnost sama netvrdí.

Jestliže tedy žal. úřad neuznal st-lem tvrzeného zkrácení požitků v jeho novém použití, nelze shledati, že výrok jeho nebyl v souhlasu se zákonem.

Č. 10.609.

Policejní právo trestní (Slovensko): * Zjištění cizozemské právní normy, jejíž obsah jest relevantní pro zjištění skutkové podstaty policejního přestupku, není rozhodnutím prejudiciální otázky ve smyslu § 109 zák. čl. V:1878 a nestaví tedy žádost o zjištění této normy běžící promlčení.

(Nález ze dne 13. června 1933 č. 10.113.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 5004/25, 6503/27.

Věc: Mořic Sch. v K. (adv. Dr. Arnošt Černý z Prahy) proti zemskému úřadu v Bratislavě o přestupek vl. nař. č. 7/27 Sb.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.